

ПРОТОКОЛ

№ 101

гр. Пловдив, 06.03.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
 Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Нели Т. Кирилова
и прокурора Атанас Г. Янков

Сложи за разглеждане докладваното от Магдалина Ст. Иванова Въззивно частно наказателно дело № 20235000600084 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:02 часа се явиха:

ЗА АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА - Пловдив се явява
прокурор АТАНАС ЯНКОВ.

ИСКАНОТО ЛИЦЕ И. И. Д. се явява лично с адв. К. Е., редовно упълномощен от по-рано, адв. Е. Й., редовно упълномощен за настоящето производство, като днес представя пълномощно.

В залата се явява и упълномощеният като защитник А. Б. – съпруга на исканото лице, която заявява, че ще присъства, но няма да участва в настоящето производство.

По делото са постъпили ЧНД № **/2023 г. на Окръжен съд – Пловдив и ВЧНД № **2023 г. на Апелативен съд – Пловдив, образувани във връзка с производството по чл. 64 НПК спрямо исканото лице.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. Й. : Да се даде ход на делото.

Адв. Е.: Да се даде ход на делото.

Исканото лице И. Д.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото в днешно съдебно заседание, като към материалите по делото следва да бъдат приложени и двете ЧНД, касаещи мярката за неотклонение спрямо исканото лице.

Предвид на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРИЛАГА към материалите по делото ЧНД № **/2023 г. на Окръжен съд – Пловдив и ВЧНД № ***/2023 г. на Апелативен съд – Пловдив.

ДОКЛАДВА се делото от съдията-докладчик.

НА СТРАНИТЕ се РАЗЯСНИХА правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам протеста в същинската му част. Няма да правя отводи към състава на съда. Имам доказателствени искания.

Адв. Й.: Нямам отводи към състава на съда и искания за доказателства.

Адв. Е.: Нямам отводи към състава на съда. Нямам доказателствени искания.

Исканото лице И. Д.: Нямам възражение към състава на съда. Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Имам доказателствено искане и то е свързано с въпроса по чл. 41, ал. 3 от Закона, а именно: с обема от гаранциите, които трябва да предостави искащата държава. Този въпрос не е бил решен както трябва в производството пред първоинстанционния съд и то е видно от получения отговор от прокуратурата на гр. В. на искащата държава. Това, което чета, съобразно запитването на българските власти, в отговора на а. прокурор е, че оттам дават гаранция, че обвиняемият, така са го нарекли, затова цитирам, Д. ще бъде трансфериран в А. за сметка на Република А.. Гаранция, че същото лице, след изслушване на същото, ще бъде върнато в Б. за сметка на а. държава по начина, по който е зададено запитването от страна

на българския съд, от страна на А. няма. Дали това се дължи в проблем на превода, начина на структуриране на писмото, изготвено от първоинстанционния съд, или не, но този въпрос не е изяснен, било с положителен или отрицателен отговор от а. орган. Практиката на съдилищата е, че в такива случаи, дори и при непълно дадена гаранция, се правят нужните усилия от съответния орган на изпълняващата държава да изисква нужната по обем информация до степен, за да стане ясна позицията на искащата държава. В този смисъл мога да Ви цитирам съвсем актуално решение на Пловдивския апелативен съд - № **13.02.2023 г. по ВЧНД № ***2023 г., където, отново по непълен отговор на искащата държава, дори апелативният съд е направил съответното изискване, доколкото си спомням, от К.В. и вече е решил въпроса по същество след постъпване на тази информация. Впрочем, такава е цялостната практика на прилагащите съдилища в държавата, поради което ще Ви моля да бъде направено актуално запитване до Република А. в смисъла, който посочих.

Адв. Й.: Моля да оставите без уважение искането. Ако а. прокуратура не е в състояние да преведе представените от тях документи във вида, който се изисква от закона, това не може да бъде проблем на исканото лице или на българския съд, съответно. Нещо повече, чл. 38Б от ЗЕЕЗА изисква от окръжния прокурор, преди внасяне на ЕЗА в съда, да провери дали тя отговаря на изискванията на българския закон. В случая Вие сте видели, че този документ, който е изпратен, в никакъв случай не отговаря на изискванията на закона и не виждам защо трябва да се дават поредица от възможности на а. прокурор да поправи това, което е извършил небрежно или некомпетентно. Изразът, който е използван в писмото за гаранцията, е абсолютно ясен и не виждам какъв проблем може да има в превода – *ще бъде трансфериран в А. за сметка на Република А.*

Адв. Е.: Присъединявам се изцяло към становището на колежата Й.. Пред първоинстанционния Пловдивски окръжен съд аз изрично казах, че единственото ясно от искането на а. държава е това, че те поемат разходите по трансферирането. Така че този въпрос, който сега поставя почитаемият представител на Апелативна прокуратура – Пловдив, беше поставен и на вниманието на Пловдивския окръжен съд. Аз считам, че наистина не следва да се дават примери за взаимоотношения с държава, която не е член на ЕС, в случая В., ние имаме достатъчно практика, пък става

въпрос и за две държави на ЕС – Република А. и Република Б., така че този казус, който почитаемият прокурор даде, за мен е несъотносим. Аз също считам, че не следва до безкрай, в крайна сметка не съдът е органът, който ще поправя, поне българската практика, по българския закон, Вие знаете, волята на прокурора като е изразена, тя е достатъчно ясна, за да се налага на ниво апелативен съд сега да искаме пак уточнение от прокурора на гр. В. какво точно той трябва да направи, за да му предадем ние нашия гражданин. Аз мисля, че ако имаше реципрочен казус, никой от А. нямаше да бъде толкова благосклонен, говоря за прокуратурата, до колкото имам впечатления от този казус, да настоява пред техния съд да се поправи така, както тук, в Б. става.

Исканото лице И. Д.: Съгласен съм изцяло и се присъединявам към казаното от моите адвокати.

ПРОКУРОРЪТ: Първо, законът никъде не твърди, че съдът трябва да бъде пасивен в това производство. Напротив, създадена е нормата на чл. 44 ал. 4, където се посочва, че съдът може да изисква нужната информация. На следващо място следва да се отбележи, че въпросът с гаранциите е допълнителен въпрос, който е изключително важен, но не следва да се вмениява като задължително изискване към самата ЕЗА, тъй като нямам как изначално органът на искащата държава да знае какви са точно изискванията на закона в държавата, която ще изпълнява. Именно затова всеизвестно е, че във всички подобни производства се иска допълнителна информация от всяка искаща държава дали ще даде нужните гаранции така, както е структуриран българският закон. И накрая, никъде не съм твърдял, че има проблем в превода, направен от а. власти. Казах, че е възможен проблем в превода, който е изготвен от българския съд и изпратен, казвам възможен, но не твърдя. Но е факт, че структурата на писмото, с което са изискани гаранциите, с начина, по който то е създадено, може да предизвика заблуждение за целия обем от информация по отношение на искащата държава.

Съдът, след тайно съвещание, намира искането на представителя на Апелативна прокуратура гр. Пловдив за основателно. Действително, в хода на първоинстанционното производство Окръжен съд – Пловдив е поискал допълнителна информация от издаващия орган в Република А. на процесната ЕЗА за различни обстоятелства, включително и

за предоставяне на гаранции по смисъла на чл. 41 ал. 3 от ЗЕЕЗА. В получения по този повод отговор, освен предоставената информация по други, поставени от Окръжен съд - Пловдив въпроси, липсват категорични гаранции от издаващата държава, че след като исканото лице бъде изслушано на нейна територия ще бъде върнато в Република Б. за изтърпяване на евентуално наложено му наказание лишаване от свобода или взета мярка, изискваща задържане, като издаващият орган се е ограничил само да коментира за чия сметка ще бъдат разходите по транспортирането на лицето. По тази причина настоящият съдебен състав счита, че следва отново да се пише писмо до административния ръководител, прокурор при Прокуратурата гр. В., Република А., във връзка с издадената ЕЗА от 20.01.2023 г., одобрена от Областен съд гр. В., дело № ***, срещу И. И. Д., за предоставяне на гаранции, че след като исканото лице бъде изслушано, същото ще бъде върнато в Република Б. за изтърпяване на евентуално наложено му наказание лишаване от свобода или взета мярка, изискваща задържане, съобразно изискванията на чл. 5 параграф 3 от Рамковото решение на Съвета от 13.06.2002 г. относно ЕЗА и процедурата за предаване между държавите – членки, транспонирана в чл. 41 ал. 3 от ЗЕЕЗА. За получаване на исканото от настоящата инстанция, следва да се постави срок на органа на издаващата държава до 13.03.2023 г.

Изложеното налага делото да бъде отложено за друга дата.

С оглед на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗИСКА от административния ръководител, прокурор при Прокуратурата в гр. В., Република А. посочените в мотивите на настоящето определение гаранции, като за предоставянето им определя срок до 13.03.2023 г.

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 21.03.2023 г., от 13.30 часа, за която дата и час исканото лице и неговите защитници са уведомени.

Да се призове Апелативна прокуратура – Пловдив.

ПРОТОКОЛЪТ се изготви в съдебно заседание.

ЗАСЕДАНИЕТО се закри в 11.03 часа.

Председател: _____

Секретар: _____